

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Tomczyński

Elżbieta Mazur-Orlik (ławnik Sądu Najwyższego)

Protokolant Katarzyna Wojnicka

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla (...) okręgu regionalnego Waldemara Moncarzewskiego
w sprawie prokurator A. F.

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na rozprawie w dniu 8 lipca 2020 r.

zażalenia wniesionego przez obrońcę obwinionej od postanowienia Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym z dnia 3 grudnia 2018 r., sygn. akt PK I SD (...)

na podstawie art. 437 § 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego w związku z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze

postanowił:

zmienić postanowienie Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym z dnia 3 grudnia 2018 r., sygn. akt PK I SD (...) i przyznać od Skarbu Państwa na rzecz obwinionej kwotę 336 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę przed Sądem Dyscyplinarnym przy Prokuratorze Generalnym.

UZASADNIENIE

Sąd Dyscyplinarny dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym postanowieniem z dnia 3 grudnia 2018 r., sygn. akt PK I SD (...) odmówił uwzględnienia wniosku obwinionej A. F. o zwrot kosztów dojazdu na rozprawę przed Sądem Dyscyplinarnym przy Prokuratorze Generalnym.

Zażalenie od powyższego postanowienia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 3 grudnia 2018 r. wywiódł obrońca obwinionej, zaskarżając je w całości na korzyść obwinionej. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił „obrazę art. 166 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1767 z późn. zm.) w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 kpk poprzez całkowite nieuwzględnienie powołanych przepisów przy rozpoznaniu wniosku obwinionej o zwrot kosztów dojazdu na rozprawę w dniu 14 listopada 2018 r., co skutkowało wydaniem niesłusznego postanowienia z dnia 3 grudnia 2018 r. sygn. PK I SD 63.2018 o odmowie uwzględnienia tego wniosku”.

Na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. obrońca obwinionej wniósł o „uchylenie zaskarżonego postanowienia i przyznanie obwinionej prokurator A. F. tytułem zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę łącznie kwoty 336 zł”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Najwyższego wywiedzione przez obrońcę obwinionej zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z brzmieniem art. 166 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Skarb Państwa. W kwestiach nieuregulowanych szczegółowo w ustawie, stosownie do treści art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, znajdują odpowiednie zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania karnego. Art. 616 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego zawiera definicje kosztów

procesu. Przepis ten stanowi, że do kosztów procesu należą koszty sądowe i uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika. Do uzasadnionych wydatków należy zaliczyć także koszty związane z uczestnictwem strony w postępowaniu, w tym koszty dojazdów na rozprawy. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 lipca 2019 r., sygn. akt II DSI 13/19: „przepis art. 166 ustawy – Prawa o prokuraturze nie daje natomiast podstawy do żądania zwrotu wydatków, które obwiniony poniósł w związku z toczącym się postępowaniem dyscyplinarnym. Poza zakresem tych kosztów pozostają bowiem uzasadnione wydatki stron, które co do zasady powinny być pokrywane przez obwinionego. Możliwość taka rysuje się dopiero w przypadku umorzenia postępowania lub uniewinnienia obwinionego, poprzez odpowiednie zastosowanie art. 616 § 1 pkt 2 oraz art. 632 KPK.”.

Mając to na uwadze, w przedmiotowej sprawie zachodzi przesłanka do przyznania na rzecz obwinionej zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.